

ЗА СМЪРТЬТА НА БРАТА МИ ДЖОВАННИ

И ако азъ напусна нѣкога свѣта,
на твоя гробъ ще дойда да почина,
о брате мой, оплаквайки въ печаль цвѣта
на твоята младость, тъй безвременно погиналъ.

А майка ни, повлѣкла сетния си часъ,
за мене разговаря съ твоя прахъ безпечень...
Напраздно азъ ржце простирамъ днесъ къмъ васъ
и мойта кжща поздравявамъ отдалече.

И виждамъ твойтъ болки, твоята скръбъ,
живота, миналъ въ бури и премежди
и азъ утеха дия въ твоя тихъ покой...

Това остана ми отъ толкова надежди!
О, чужденци, праха поне въ дома ми скжпъ
отдайте на почивка безметежна.